૨૪૭૧

सामायक सूत्र.

तथा

चैत्यवंदन अर्थ सहित,

अने

स्तवन, थोय, सज्झायो विगरे.

જૈન ધરમી તપાગચ્છના શ્રાવક લોકોને વાસ્તે,

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

બુકસેલર

जगजीवन दलपतराम.

अमदावादमां

શાહાપુર વનમાળી વાંકાની પોળમાં

હરગોવનદાસ હરજીવનદાસ પારેખ

એઓએ પોતાના ચયોદય

પરેસમાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૪૧. સન ૧૮૮૫.

કિમ્મત ૧ આનો.

શુદ્ધિ પત્રક.

પૃષ્ટ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧	૪	ઉપાધ્યાજિનેં	ઉપાધજિને.
૧	૮	ચેસઠ્વેસિંગ	ચસઠ્વેસિંગ.
૧	૯	પઢમંહુવૈમંગલં.	પઢમંહવઈમંગલં
૧	૧૪	કેહેવી.	કેહેવો.
૧	૧૬	કરે.	કરનાર.
૧	૧૭	તહુ	તથા.
૨	૧	કરે.	કરનાર.
૨	૨	છાંડે.	છાંડનાર.
૨	૬	પાળવો.	પાળવાને.
૨	૯	તેનેછતરીસગણાકરેતે.(નકામુ છે.)	
૩	૩	કિટિયારૂં	કિડિઓનાં નાગરાં
૩	૪	ફુગ	ફુલ
૩	૧૯	(જેથીકોઇના દીલને અફસોસીઊપહોય)	ગાઢી કીલામણા કીધીહોય
૩	૨૩	તે પાપ	તે મારૂં પાપ
૪	૮	કાયાહાલે	બીજેઠેકાણેકાયાહાલે
૪	૧૩	ઉડુ	ઉડ્ડ
૪	૧૬	મુછાદીકે	મુર્છાદીકે
૪	૧૭થી૨૦	હીં	હિં
૪	૨૦	એઆગારે	એહિંઆગરે
૪	૨૧	હુભગો	હુભગ્ગો
૪	૨૩	હોય	હોજે
૪	૨૪	અરીતાણ	અરીતાણં
૫	૩	કાયાનો	કાયાને
૫	૮	કાઉસ્સગ	કાઉસગ્ગ.

પૃષ્ટ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૫	૧૨	ધરમ	ધમ્મ
૫	૧૪	સંપી	સંપિ
૫	૧૬	સુમઈચ	સુમઈંચ
૫	૧૭	પઊમપહુ	પઉમપ્પહું
૫	૧૯	સુવીહુચ	સુવીહિંચ
૫	૨૨	ધમ્મ	ધમ્મં
૫	૨૨	વંદામી	વંદામિ
૫	૨૨	ધર્મનાથ	ધર્મનાથ અને
૫	૨૩	મલ્લીં	મલ્લિં
૫	૨૪	સુવાયં	સુવયં
૬	૧૦	ઉતમા	ઉત્તમા
૬	૧૬	ગંભારા	ગંભીરા
૬	૧૭	સિદ્ધીં	સિદ્ધિં
૬	૨૨	ઈછાકારેણ	ઈછાકારેણસંદીસહુભગવંન
૭	૪	જોગ	જોગં
૭	૪	સાવધ	સાવધ
૭	૬	નીયમ	નિયમં
૭	૭	વીસામિ	વાસામિ
૭	૧૪	નિંદામી	નિંદામિ
૭	૧૮	પેસરણે	સંદિસાહુ ભગવન પેસણે
૭	૧૯-૨૦	સઝાય	સંદિસાહુ સઝાય
૮	૪-૫	ઈછાકારેણ	ઈછાકારેણસંદિસાહુભગવન
૮	૬	ચલવા	ચવળા
૮	૯	જુતો	જુત્તો
૮	૯	વૂતે	વૂત
૮	૧૦	જ્યાં લગી	જ્યાં લગી મન
૮	૧૫	સાવધો	સાવજ્જો

પૃષ્ટ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૮	૧૭	ઘણાં	ઘણીવાર
૯	૩	સદહુ	સરદહુ
૯	૧૧	ડંડર ૩	ડંડ ર૩
૯	૧૧	ડંડર ૪	ડંડ ર૪
૯	૧૧	ડંડર ૫	ડંડ ર૫
૯	૧૨	પતિમા	પતિના
૯	૧૩	૧૫	૨૫
૯	૧૪	હાસ	હાસ્ય
૯	૧૫	દુગછ	દુગંછી
૯	૨૨	૧૮	૧૭
૯	૧૭	ગુત્તિ	ગુપ્તિ
૧૦	૧૮	છતિ	છત્તિ
૧૦	૨૧	શરીરની	(ન જોઇએ)
૧૧	૪	દોહક	દોહગ
૧૧	૯	જી ॥ તારી	જીતારી
૧૧	૧૦	સેના ॥ નંદન	સેનાનંદન
૧૧	૧૨	પદમ	પદમમાં
૧૧	૧૬	સગોપાયલિં	સગ્ગેપાયાલિ
૧૧	૧૬	સર્વ	સ્વર્ગ
૧૩	૧૩	દીવ	દીવા
૧૨	૧૬	ચખ્કુદયાણં	ચખ્ખુદયાણં
૧૩	૩	છદમસ્ટપાણં	છદમસ્થપાણં
૧૩	૨૧	નામદેયં	નામધેયં
૧૪	૩	અણાગન	અણાગત
૧૪	૫	તિહૂણ	તિવિહેણ.
૧૪	૫	વાંદુ	વીંદુ
૧૪	૭	જાવંતિચેઈઆઈ	જાવંતિચેઈઆઈં
૧૫	૧૧	આચારજ	આચારજ
૧૬	૨૦	છે તે	છતે

सामायक सूत्र.

अथनवकारमंत्र.

નમોઅરિહંતાણં=અરિહંત ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ.
નમોસિદ્ધાણં=સિધ ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ.
નમોઆયરિઆણં=આચારજ ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ.
નમોઉવજઝાયાણં=ઉપાધ્યાજિને નમસ્કાર થાઓ.
નમોલોએસવ્વસાહૂણં=લોકની અંદર સર્વ સાધુઓને મારો નમસ્કાર થાઓ.
એસોપંચનમુક્કારો=એ પાંચ નમસ્કાર.
સવ્વપાવપ્પણાસણો=એ સર્વ પાપનો નાશ કરવાવાળા છે.
મંગળાણંચેસવ્વેસિંગ=સર્વ મંગળીકને વિશે.
પઢમંહવૈમંગલં=તે પહેલું મંગળીક છે.

અથ સામાયક લેવાની વિધિ.

પ્રથમ ઊંચે આસને પુસ્તક પ્રમુખ મુકીને શ્રાવક શ્રાવિકાએ કટાસણું મુહુપતિ ચવલો લેઈ સુદ્ધ વસ્ત્ર પેહેરી જગ્યા પુંજી કટાસણા ઉપર બેશી મુહુપતિ ડાબા હાથમાં મુખ પાસે રાખી જમણો હાથ થાપના સનમુખ રાખી એક નવકાર ગણી પંચિંદિઅ કેહેવી.

अथपंचिंदिअ.

સૂત્ર=અર્થ.
પંચિંદિઅસંવરણો=પાંચ ઇંદ્રિને વશ કરે.
તહનવવિહબંભચેરગુતીધરો=નવભેદે બ્રહ્મચરજની ગુપ્તી ધા-

રણ કરે.

ચઊવિહકસાયમુક્કો=ચાર પ્રકારના કખાયને છાંડે.

ઈઅ અઠ્ઠારસગુણેહિંસંજુતો=એ અઢાર ગુણે સંયુક્ત ગુરૂ આચાર્ય છે.

પંચમહવ્વયજુતો=પાંચ મહાવ્રતે યુક્ત છે.

પંચવિહાયારપાલણસમથ્થો=પાંચવીધ આચાર પાળવા સમર્થ છે

પંચસમિઓતિગુતો=પાંચ સમીતી અને ત્રણ ગુપ્તી એ આચ્રવચન પાળે.

છત્તીસગુણોગુરૂમઝ=એહેવા છત્રીસ તેને છત્રીસ ગણા કરે તે ગુણ સહીત મારા ગુરૂ છે.

॥ પછી ઈછામિ ખમાસમણો દેઈ ઈરિયા વહીયા કેહેવા. ॥

અથ પ્રણિપાત. (ઈછામિ ખમાસમણો)

॥ ઈછામિ ખમાસમણો ॥ વંદિઊ ॥ જાવણિજ્જાએ ॥ નિસીહિઆએ, ॥ મથ્થએણ ॥ વંદામિ. ॥

અથ ઈરિયા વહીયાનો પાઠ.

ઈછાકારેણ=ઈછાએ કરીને.

સંદીસહભગવન=ભગવંત આદેશ આપો.

ઈરિયાવહીયંપડિક્કમામી=માર્ગમાં ચાલતાં જે પાપ થાય તેથી હું નિવરતું છું.

ઈછંઈછામિપડિક્કમિઊ=માગ મનની ઈછાએ પાપને પરીહરવું તે ઈછું છું.

ઈરિયાવહિયાએ=માર્ગમાં ચાલતાં જીવની.

વિરાહણાએ=વિરાધના થઈ હોય.

ગમણાગમણે=જાતાં આવતાં.

પાણક્કમણે=કોઈ જીવ ચાંપ્યો હોય.

બીયક્કમણે=બીજ સુંકાં, લીલાં ચાંપે
હરિયક્કમણે=લીલી વસ્તુ ચાંપી હોય.
ઓસા—ઊત્તિંગ=ઠારનું પાણી તથા કિડિયારૂ,
પણગ-દગ=પાંચ વર્ણી સેવાળ (નીલ, ફુગ) તથા કાચું પાણી.
મટ્ટી—મક્કડા=માટી કરોળીઆનાં પડ
સંતાણા—સંકમણે=સંતાપ્યા હોય, ચાંપ્યા હોય.
જેમેજીવાવિરાહિયા=મેં જે જીવની વિરાધના કીધી.
એગિંદિઆ=એકેંદ્રી પૃથ્વી, પાણી, અગ્ની, વાયરો, વનસ્પતી
બેઇંદિઆ=બે ઇંદ્રી, (કીડા, અળસીઆ, પાણીના પુરા વીગેરે)
તેઇંદિઆ=ત્રણ ઇંદ્રીવાળા (માકણ, કીડી, મંકોડા વિગેરે.)
ચૌરિંદિઆ=ચાર ઇંદ્રીવાળા (માખી, ભમરા, ફુદા) વિગેરે.
પચિંદિઆ=પાંચ ઇંદ્રિવાળા (મનુષ્ય તીર્જંચ વીગેરે જીવોને
અભિહયા=સામા આવતા હણ્યા હોય.
વત્તિયા—ધુડે કરીને ઢાંકયા હોય.
લેસિયા=ભૂમી સાથે, ભીંતે ઘસ્યા.
સંઘાઈયા=માંહો માંહે શરીરે શરીર મેળવ્યાં હોય.
સઘટ્ટીયા=એક પાસું ફેરવી પીડા કરી.
પરિયાવિયા=પીડા એટલે પરિતાપ ઉપજાવ્યા.
કિલામિયા=જેથી કોઈના દીલને અકુલામણી ઉપજી હોય.
ઉદ્દવિયા=ઉપદ્રવ કર્યો, ત્રાસ્યાં હોય.
ઠાણાઓઠાણં,સંકામિયા=એક સ્થાનથી બીજે સ્થાનકે મુકયા હોય
જીવિયાઓ વવરોવિયા=આવખા થકી ચુકાવ્યાં.
તસ્સમિછામિદુક્કડ=તે પાપ મિથ્યા નિષ્ફળ થાઓ.

(પાઠ) अथतस्सउत्तरीनोपाठ.

તસ્સઉતરીકરણેણં=તે પાપ સુદ્ધ કરવાને.

પાયછિત્તકરણેણં=તે પાપને છેદ કરવાને.
વિસોહિકરણેણં=આતમાને સુદ્ધ કરવાને.
વિસલ્લીકરણેણં=આત્માને માયાદી ત્રણ સલ્લ રહીત કરવાને.
પાવાણં કમાણં=પાપ કરમ તેને.
નિગ્ઘાયણઠ્ઠાએ=ટાળવાને અર્થે.
ઠામિકાઊસ્સંગ=કાઉસ્સગ કરૂં છું.

(પછી) अथअन्नथऊससिएणंनोपाठ.

અન્નથ્થ-ઉસસિએણં=કાયા હાલે તો ભંગ ન થાય, (ઊંચો સ્વાસ લેતાં.)
નિસસિએણં=નિચો સ્વાસ લેતાં.
ખાસિએણં=ઉધરસ આવે તો.
છીએણં=છીંક આવે તો.
જંભાઇએણં=બગાશું લેવાથી
ઉડુએણ=ઓડકાર આવે તો,
વાયનિસગ્ગેણં=વાયરો સાંચરવે કરી.
ભમલિએ=ભમરી આવવે કરી.
પિત્તમુછાએ=પિત્તની મુછાદીકે.
સુહુમેહીંઅંગસંચાલેહીં=શરીરને ઉકરાટો આવવે કરી.
સુહુમેહીંખેલસંચાલેહીં=સુક્ષ્મ ઉધરસના ગળવા વડે.
સુહુમેહીદિઠ્ઠિસંચાલેહી=આંખની દ્રષ્ટી આઘીપાછી કરવે કરી.
એવમાઇએઆગારેહીં=એ આદે દેઇ બીજાએ પણ આગારથી.
અભગો=અણભાગો.
અવિરાહિઓ=વિરાધના રહીત.
હુજજમેકાઉસ્સગો=મારો કાઉસ્સગ હોય.
જાવઅરિતાણભગવંતાણં=જ્યાં સુધી અરિહંત ભગવંતનુ નામ

. લગી ત્યાં સુધી.
નમુક્કારેણં=નોકારનો પદ કહુ.
નપારેમિતાવકાયં=ન પાળું ત્યાં સુધી કાયાનો.
ઠાણેણં=એક ઠેકાણે.
મોણેણં=મૌનથી (અણ બોલતે)
ઝાણેણં=ધ્યાનથી.
અપ્પાણંવોસિરામી=કાયાને તજુછું.

॥ પછી ૪ નોકાર અથવા ૧ લોગસ્સનો કાઉસ્સગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કેહેવો [તે લખ્યા છે.]

अथलोगस्सनोपाठ.

લોગસ્સઉજ્જોઅગરે=લોકને વિષે ઉદ્યોતના કરનાર.
ધમ્મતિથયરેજીણે=ધર્મ તીર્થના કરણહાર
અરિહંતેકિત્તઈસ્સં=કર્મરૂપ વેરીના હણનારની કીર્તી કરૂછું.
ચઊવીસંપીકેવલી=એ ચોવીસે કેવળી છે.
ઉસભમજીયંચવંદે=પેહેલા શ્રી રીખભદેવ; વળી બીજા અજીતનાથ વાંદુ છુ.
સંભવમભિનંદનંચસુમઈચ=સંભવનાથ, અભીનંદન સુમતીનાથ.
પઉમપહંસુપાસંજીણંચચંદપહંવંદે=પદમપ્રભુ, સુપાર્શ્વ રાગ દ્વેષનાં જીતનાર. ચંદ્રપ્રભુને વાંદુ છું.
સુવિહંચપુફ્ફદંતં=સુવધીનાથ, તથા પુફ્ફદંત એબે નામ નવમાંના
સીયલસિજંસવાસુપુજંચ=(શીતળનાથ, શ્રેયાંસનાથ શ્રાવાસુપુજ્ય.
વિમલમણંતંચજીણં=વિમળનાથ, અનંતનાથ રાગ દ્વેષનાજીતનાર.
ધમ્મસંતિંચવંદામી=શ્રી ધર્મનાથ, શ્રી શાંતીનાથ વાંદુ છું.
કુંથુંઅરંચમલ્લીં=કુંથુનાથ, અરનાથ, શ્રી મલ્લીનાથ.
વંદેમુણિસુવ્વયંનમિજીણંચ=વંદુ મુનીસુવ્રત, શ્રી નમીનાથ.

વંદામિરિઠ્ઠનેમિં=અરિષ્ટ નેમનાથ વાંદુ.
પાસં,તહવદ્ધ,માણંચ=પાર્શ્વનાથ, તેમજ શ્રી વર્ધમાન સ્વામી.
એવં,મએઅભિથુઆ=મેં એણી પ્રકારે કીર્તી કરી તે કેવા છે તે કહે છે.
વિહુયરયમલા=જેણે કર્મ રૂપ રજ, મેલ ટાલ્યા છે.
પહીણજરમરણા=જેણે જરા અને મરણના દુઃખ ખપાવ્યા છે.
ચઉસંપીજીણવરાતિથ્થ=એ ચોવીસે તિર્થંકર, રાગ દ્વેષના
યરામેપસીયંતુ=જીતનાર મારા ઉપર પ્રશન થાઓ.
કિત્તિયવંદિયમહિયા=સ્તવ્યા વાંદ્યા પૂજ્યા.
જેએલોગસ્સઉતમાસિદ્ધા=જે એ લોકોને વિષે ઉતમ સિદ્ધ થયા.
આરૂગ્ગબોહીલાભં=સમકીત બોધ બીજ, રોગરહીત પણું
સમાહિવરમુત્તમંદિંતુ=ઉત્તમ પ્રધાન એવી સમાધિમાં સ્થિરતા આપો.
ચંદેસુનિમ્મલયરાઆઈચ્ચેસુઅહિયંપયાસયરા = ચંદ્રમાથી અધિક નિરમલ સુર્યથી અધીક પ્રકાશ કરણહાર
સાગરવરગંભીરા=સમુદ્રની પેઠે ગંભીર છે.
સિદ્ધાસિદ્ધીંમમદિસંતુ=એહવા સિદ્ધ મુજને સિદ્ધી દેખાડો.

પછી એક ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સંદીસહ ભગવન સામાયક મુહુપતી પડી લેહુ એમ કહી મુહુપતી અંગના પડી લેહણના બોલ ૫૦ (આ બોલ આગળ આવશે) કહી ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સંદીસહ ભગવન સામાયક સંદીસાહુ ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સામાયક ઠાઊં એમ કહી બે હાથ જોડી ૧ નવકાર ભણી ઈચ્છકારી ભગવન પસાય કરી સામાયક ડંડક ઉચરાવોજી એમ કહેવું. (વડીલ હોય તે કરે મિભંતે કહે.)

अथकरेमिभंतेनोपाठ.

કરેમિભંતે=ભગવંત હું કરૂં છું.
સામાઈયં=સમતા રૂપ સામાયક
સાવજ્જંજોગ=સાવદ્ય જે પાપનાજોગ
પચ્ચખામિ=તે ત્યાગ કરૂં છું.
જાવનિયમ=જ્યાં સુધી નિયમ.
પજ્જુવીસામિ=આરાધું ભક્તી કરૂં છું ત્યાંસુધી.
દુવિહં=બે ભેદ કરવું નહી કરાવવું નહી તે.
તિવિહેણં=ત્રણ ભેદ તે મન, વચન, કાયા તેણે કરી.
મણેણંવાયાએકાયેણંનકરેમિનકારવેમિ=મન, વચન, કાયાએ
કરીને ન કરૂં તથા ન કરાવું.
તસ્સભંતે=હે ભગવંત તેથી હું.
પડિક્કમામિ=નિવરતું છું.
નિંદામિ=નિંદું છું
ગરિહામિ=ગુરૂની આગે ગરહું છું.
અપ્પાણંવોસિરામિ=મારા આત્માને વોસરાવું છું.

પછી ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સંદીસહ ભગવંન બેસણે સંદીસાહુ ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછા કારેણ બેસણે ઠાઊં ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સઝાય સંદીસાહુ. ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સઝાય કરૂં એમ કહી ૩ નવકાર ગણવા.

[इतिसामायकलेवानीविधिसमाप्त.]

(પછી બે ઘડી કાચી લગી ધર્મ ધ્યાન કરીને સામાયક પાળે તે લખીએ છીએ.)

अथसामायकपारवानीविधि.

પ્રથમ ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સંદિસહ ભગવન ઈરિયા વહિયં પડિકમામીથી જાવત.મુહુપતિ પડી લેહીએ ત્યાં સુધી બરોબર કહી. ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સામાયક પારૂં યથાશકિત. ૧ ખમાસમણું દેઈ ઈછાકારેણ સામાયક પાર્યું. તહતિ એમ કહી જમણો હાથ ચરવલા અથવા કટાસણા ઉપર થાપી ૧ નવકાર ગણી સામાઈય વયજુતો કેહેવો.

अथसामाइअवयजुतो.

સામાઈઅવયજુતો=સામાયકના વ્રતે યુકત.

જાવમણેહોઈનિયમસંજુતો=જ્યાંલગી રહે ત્યાં સુધી મનએ નિયમે સંજુકત.

છિન્નઈઅસુહુંકમ્મં=ત્યાં અશુભ કર્મને તોડે.

સામાઈયજતિઆવારા=જેટલી વાર સામાયક કરે તેટલીવાર.

સામાઈઅમિઊકુયે=વળી સામાયક કરતી વખતે.

સમણોઈવસાવયોહવઈજમેહા=શ્રાવક હોય તે પણ સાધુની પેરેજ હોય.

એએણકારણેણંબાહુસોસામાઈઅંકુજ્જા=એ કારણ થકી ઘણાં સામાયક કરવાં.

સામાયક વિધિ લીધું વિધિ પાર્યું. વિધી કરતાં જે કોઈ અવિધિ હુઓ હોય તે સવી હું મન વચન કાયાએ કરી. ॥ તસ્સમિછામિદુક્કડં. ॥ દશ મનના દશ વચનના બાર કાયાના એવં ૩૨ દોષમાં જે કાંઈ દોષ લાગ્યો હોય તે સવી હું મન વંચન કાયાએ કરી તસ્સમિછામિ દુક્કડં એમ કહી ૧ નવકાર જમણો હાથ થાપના સામો સવળો રાખી ગણીએ. ॥ ॥

इतिसामायकपारवानीविधिसमाप्त.

અથ મુહુપતિના ૫૦ બોલ અંગ સુધાના.

સુત્ર અર્થ તત્વ ૧ કરી સદહુ. સમકિત મોહની. ૨ મીશ્ર મોહની ૩ મિથ્યાત મોહની ૪ પરીહરૂં.

કામ રાગ. ૫ સ્નેહ રાગ ૬ દ્રષ્ટી રાગ ૭ પરીહરૂં.

સુદેવ ૮ સુગુરૂ ૯ સુધર્મ ૧૦ આદરૂં.

કુદેવ ૧૧ કુગુરૂ ૧૨ કુધર્મ ૧૩ પરીહરૂ.

જ્ઞાન ૧૪ દર્શન ૧૫ ચારિત્ર ૧૬ આદરૂ.

જ્ઞાન ૧૭ દર્શન ૧૮ ચારિત્ર ૧૯ વિરાધના પરિહરૂં

મનગુપ્તી ૨૦ વચનગુપ્તી ૨૧ કાયગુપ્તી ૨૨ આદરૂં.

મન ડંડ૨ ૩ વચન ડંડ૨ ૪ કાય ડંડ૨ ૫ પરીહરૂં.

एपचीसबोलमुहुपतिमाथया.

हवअंगनावोल१५लख्याछे.

હાસ ૧ રતી ૨ અરતી ૩ પરીહરૂં ડાબે હાથે પડી લેહવા.

ભય ૪ સોગ ૫ દુગંછ ૬ પરીહરૂ જમણે હાથે પડી લેહવા.

ક્રશ્નલેશ્યા ૭ નિલલેશ્યા ૮ કાપોતલેશ્યા ૯ પરીહરૂ. માથા ઉપર પડી લેહવા.

રસગારવ ૧૦ રિધ્ધીગારવ ૧૧ સાતાગારવ ૧૨ પરિહરૂ. મોઢે પડી લેહવા.

માયાશલ્ય૧૩ નિયાણશલ્ય૧૪ મિથ્યાતશલ્ય૧૫ પરીહરૂ છાતી આગળ પડી લેહવા.

ક્રોધ ૧૬ માન ૧૮ પરીહરૂં. પુંઠે પડી લેહવા.

માયા ૧૮ લોભ ૧૯ પરીહરૂં. આગળ પડી લેહવા.

પૃથ્વીકાય ૨૦ અપકાય ૨૧ તેઉકાય ૨૨ ની જયણા કરૂ ડાબે પગે પડી લેહવા.

વાઉકાય ૨૩ વનસ્પતિકાય ૨૪ ત્રસકાય ૨૫ ની રક્ષા કરૂ જમણે પગે પડી લેહવા.

તે મધ્યે સાધુ શ્રાવકને બોલ ૫૦ કહેવા. અને લેશ્યા ૩ શલ્ય ૪ કષાય ૪ એ દસ સિવાય બોલ ૪૦ સાધવી શ્રાવકાને કહેવા.

अथ पंचिदिअनाअर्थ.

પંચિંદિઅસંવરણો=પાંચ ઇંદ્રિઓના વિકારને રોકનાર.
તહનવવિહ=તથા નવ પ્રકારના.
બંભચેરગુત્તિધરો=સીયલ વૃતની ગુપ્તિને ધારણ કરનાર.
ચઉવિહકસાયમુકકો=ચાર પ્રકારના કષાયથી છુટા.
ઇયઅઠારસગુણેહિંસંજુત્તો=એ અઢાર ગુણે કરીને સહીત હોય
પંચમહવ્વયજુત્તો=પાંચ પ્રકારના મહા વૃતે કરીને યુક્ત હોય.
પંચવિહાયારણલણસમથ્થો=પાંચ પ્રકારના આચાર પાળવાને સમર્થ હોય.
પંચસમિઓતિગુત્તો=પાંચ સમિતી અને ત્રણ ગુપ્તિ.
છતિસગુણોગુરૂમજઝ=એ છત્રીસ ગુણેકરીને સહીત મારો ગુરૂ છે.

अथ इच्छामिखमासमणानाअर्थ.

ઇચ્છામિખમાસમણો=ક્ષમાદિક ગુણેકરીને સહિત સાધુને હું ઇછુ છુ.
વંદિઉંજાવણિજાએ=શરીરની શકિતવડે વાંદવાને.
નિસીહિઆએ=શરીરની.
મથ્થએણવંદામિ=મસ્તક વડે હું નમસ્કાર કરૂં છુ.

ત્રણ વાર ખમાસમણો દઈને ઇચ્છા કારેણ સંદીસહ ભ-

ગવાન ચૈત વંદન કરૂં ઈચ્છં.

पंचपर्मेष्टीनुंचैतवंदन.

બાર ગુણ અરિહંત દેવ પ્રણમીજે ભાવે ॥ સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં દુઃખ દોહક જાવે ॥ આચારજ ગુણ છત્રીસ, પંચવીસ ઉવજઝાય ॥ સતાવીસ ગુણ સાધુના, જપતાં સુખ થાય ॥ અષ્ટોતર સય ગુણ મળી, એમ સમરો નવકાર ॥ ધીર વીમળ પંડિત તણો, નય પ્રણમે નિત્ય સાર. ॥ ॥

संभवनाथमहाराजनुंचैतवंदन.

સાવથ્થી નય રીધણી સી સંભવનાથજીા તારી નૃપનંદનો ચલત્રે સીવ સાથ. ॥ સેના ॥ નંદનચંદને પુજો નવ અંગે ॥ ચારસે ધનુષ્યનું દેહ માન પ્રણમુ મન. રંગે ॥ સાઠ લાખ પુરવ તાસું એ જીનવર ઉત્તમ આય ॥ તુરંગ લંછન પદ પદમ નમતાં સીવ સુખ થાય. ॥ ॥

अथजंकिंचिनाअर्थ.

જંકિંચિનામતિથ્થં=જે કોઈ નામ તિર્થ હોય.

સગોપાયલિમાણુસેલોએ=અર્ધ લોકમાં પાતાળ લોકમાં ને મનુષ્ય લોકમાં.

જાઈજિણબિંબાઈ=જે કોઈ જિનેસર ભગવાનની પ્રતીમા હોય.

તાઈસવ્વાઈવંદામિ=તે સર્વ પ્રતે હું નમસ્કાર કરૂંછું

अथनमुथ्थुणंनाअर्थ.

નમુથ્થુણંઅરિહંતાણં=આરહંતને નમસ્કાર થાઓ.

ભગવંતાણં=ભગવાનને.
આઈગરાણં=ધર્મની સરૂઆત કરનારને.
તિથયરાણં=તિર્થંકરને.
સયંસંબુદ્ધાણં=પોતે પોતાની મેળે બોધ પામેલા છે તેમને.
પુરિસુત્તમાણં પુરિસસીહાણં=પુરૂષને વિષે ઉતમ છે, પુરૂષને વિષે સિંહ સમાન છે તેમને.
પુરિસવરપુંડરીઆણં=પુરૂષને વિષે ઉત્તમ પુંડરીક કમળ જેવા છે તેમને.
પુરિસવરગંધહત્થીણં=પુરૂષને વિષે ગંધ હસ્તી જેવા છે તેમને.
લોગુત્તમાણં=લોકમાં ઉત્તમ.
લોગનાહાણં=લોકના નાથને.
લોગહિઆણં=લોકના હિત કરનારને.
લોગપઈવાણં=લોકને વિષે દીવ સમાન છે તેમને.
લોગપજ્જોઅગરાણં=લોકને વિષે પ્રકાશ કરનારને.
અભયદયાણં=અભયદાનના આપનારને.
ચક્ખુદયાણં=ચક્ષુના આપનારને.
મગ્ગદયાણં=માર્ગ આપનારને.
સરણદયાણં=સરણ આપનારને.
બોહિદયાણં=સમકિતના આપનારને નમસ્કાર થાઓ.
ધમ્મદયાણં=ધર્મના આપનારને.
ધમ્મદેસયાણં=ધર્મના ઉપદેશ કરનારને.
ધમ્મનાયગાણં=ધર્મના નાયકને.
ધમ્મસારહીણં=ધર્મના સારથીને.
ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણં=ધર્મના ઉતમ ચાર પ્રકારના લશ્કરના ચક્રવતી રાજા.

અંપડિહયવરનાંણં=નહી રોકાયેલું કેવળ જ્ઞાન છે જેમને.
દંસણધરાણં=દરશનના ધરનારને.
વિયટ્ટછઉમાણં=વિત્યું છે છળ કપટ છદ્મસ્થપણું
જિણાણં=જિનને.
જાવયાણં=જાપકને.
તિન્નાણંતારયાણં=પોતે સંસાર સમુદ્રથી તરેલા છે, ને બીજાને
તારવાને સમર્થ છે.
બુદ્ધાણંબોહયાણં=તત્વના જાણ છે તેમને, ભવ્ય જીવોને જાણ-
પણું કરાવનાર.
મુત્તાણંમોયગાણં=મુકાણા છે, બીજી મુકાવનાર છે તેમને.
સવ્વનુણં=સર્વજ્ઞને.
સવ્વદરસિણં=સર્વ દર્શિને.
સિવ=સર્વ ઉપદ્રવ રહિત.
મયલ=અચળ.
મરૂઅ=રોગ રહિત.
મણંત=અણંત.
મખ્ખય=અક્ષય.
મવ્વાબાહ=સર્વ પ્રકારે બાધા રહિત.
મપુણરાવિતિ=ફરીથી જેમને પાછા આવવું નથી.
સિધીગઈ=એવી સિદ્ધિ ગતિ છે.
નામઢેયં=નામ જેનું.
ઠાણંસંપત્તાણં=સ્થાનકે પોતે પોંચ્યા છે.
નમોજિણાણં=જિનને નમસ્કાર થાઓ.
જિયભયાણં=ભય જીતનારા.
જેઅઅઈઆ=જે ભૂતકાલને વિષે.

સિદ્ધા=મોક્ષે પોંહચ્યા છે.
જેઅભવિસ્સંતિ=જે સીધ થશે.
ણાગાયેકાલે=અણાગત કાલને વિશે.
સંપઈઅવટ્ટમાણં=વર્તમાન કાળને વિશે વર્તમાન તિર્થંકરોને.
સવ્વેતિહુણવંદામિ=તે સર્વ પ્રતે મન વચન કાયાએ કરી વાંદુ છુ

अथजावंतिचेईआईनाअर्थ.

જાવંતિચેઈઆઈ=જેટળી નીન પ્રતીમા હોય.
ઉઢ્ઢે=ઉરદ્ધ્વ લોકને વિશે.
અ=વળી.
અહે=અધો લોકને વિશે.
અ=વળી.
તિંરિઅલોએ=તિરછા લોકને વિશે.
અ=વળી.
સવ્વાઈતાઈંવંદે=તે સર્વ પ્રતે હુ વાંદુ છુ
ઈહુસંતો=અહિં રહયો છતાં.
તથ્થસંતાઈ=ત્યાં તે પ્રતિમાઓ છે તે પ્રતે.

ઈછામિ ખમાસમણો બોલવું જોઈએ.

अथजावंतकेविसाहुनाअर्थ.

જાવંત=જેટલા.
કેવિ=કોઈપણ.
સાહુ=સાધુ છે.
ભરેહ=પાંચ ભરત.
એરવય=પાંચ ઐરવત.
મહાવિદેહે=પાંચ મહાવિદેહ એ પંદર ક્ષેત્રમાં.

अ=वळी.
सव्वेसिंतेसिं=ते सर्वे प्रते.
पणओ=नमस्कार थाओ ते साधु केवा छे.
तिविहेण=मन वचन कायाए करीने.
तिदंड अशुभ मन वचन कायाना त्रण दंडथी.
विरयाणं=निवर्त्या छे.

अथनमस्कारनाअर्थ.

नमो=नमस्कार थाओ.
र्हत=अरिहंत भगवानने.
सिद्ध=सिद्ध भगवानने.
आचार्य=आचार्यराज भगवानने.
उपाध्याय=उपाध्याजीने.
सर्वसाधुभ्य:=सर्व साधुने.

अथउपसर्गहरस्तवननाअथ.

उवसगहरं=उपसर्गना हरनारा.
पासं=श्री पार्श्व नामनो यक्ष छे सेवक जेनो एवा.
पासं=श्री पारश्वनाथ महाराजने.
वंदामि=हुं वांदु छुं.
कम्मघणमुक्क=कर्मना समुहथी मुक्त छे.
विसहरविस=सापनुं झेर.
निन्नासं=अतिशय करीने नाश करवावाळुं छे.
मंगलकल्याणआवासं=मंगळ अने कल्याणनुं घर छे
विसहरफुलिंगमंतं=वीषधर फुलिंग मंत्र.
कंठधारेई=कंठने विषे याद करे.

જોસયામણુઓ=જે કોઇ માણસ હમેશાં.
તસ્સ=તેના.
ગહુ=ગ્રહ.
રોગ=રોગ.
મારી=મરકી.
દુઠ્ઠજરાં=દુષ્ટશત્રુ.
જંતિઉવ્વસામં=ઉપશમ પામે,
ચિઠ્ઠઉ=રહો.
દૂરે=દૂર.
મંતો=મંત્ર.
તુંજજપણામો=તમને નમસ્કાર કરવો તે.
વિ=પણ.
બહુફલોહોઇ=ઘણું ફળ આપનાર છે.
નર=માણસ.
તિરિએ=તિર્જંચ.
સુવિજીવા=સર્વ જીવ.
પાવંતીન=નથી પામતા.
દુઃખ=દુઃખ.
દોગચ્ચં=દારિદ્ર.
તુહસમ્મતેલધ્ધે=તમારૂં સમ્યક્ત્વ દરશણ પામ્યા છે તે.
ચિંતામણી=ચિંતામણિ રત્ન.
કપ્પપાયવબ્ભહીએ=કલ્પવૃક્ષથી પણ અધિક એવો.
પાવંતિઅવિગ્ઘેણં–વિઘ્નરહિત પણે પામે છે.
જીવા=ભવ્ય જીવો.
અયરામરંઠાણં=અજરામર સ્થાનક.

ઈઅ=એ પ્રમાણે.
સંથુઓ=સ્તવ્યો.
મહાયસ=હે! મહાયશ.
ભત્તિબ્ભર=ભક્તિને સમુહે કરીને.
નિબ્ભરેણ=પુરણ ભરે છે તે.
હિઅએણ=હૃદયવડે.
તા=તે કારણ માટે.
દેવ=હે દેવ.
દિજ્જ=આપો.
બોહિં=બોધી બીજ.
ભવેભવે=જન્મો જન્મ.
પાસજીણચંદ=હે પાર્શ્વ જીણચંદ.

रीषभजीननुंस्तवन.

રીષભ જીણંદા રીષભ જીણંદા. તુમ દરિશણ હુએ પર-માનંદા, તુજશું પ્રીતી બની મુજ સાચી. મુજ મન તુજ ગુણશું રહ્યો માચી. ॥ રીષભ ॥ ૧ ॥ દીઠા દેવ રૂચે ન અનેરા, તુમ પાખલી ચીતડુ દીએ ફેરા, સ્વામીશું કામણડું કીધું, ચીતડું અમારૂં ચોરી લીધું. ॥ રીષભ ॥ ૨ ॥ પ્રેમ બંધાણો તે તો જાણો, નિરવ હશો તો હોશે વખાણો, વાચક જશ વિનવે જીન રાય, બાંહ્ય ગ્રહ્યાની તુંજને લાજ. ॥ ॥ રીષભ. ॥ ૩ ॥

महावीरजीनस्तवन.

સીરૂઆરે ગુણ તુમ તણા, શ્રી વર્ધમાન જીન રાયારે. સુણ-

તાં શ્રવણે અમી ઝરે, મારી નિર્મળ થાયે કાયારે. ॥ ગીરૂઆ ॥ ૧ ॥ તુમ ગુણ ગણ ગંગાજળે, હું ઝીલી નિર્મળ થાઉં રે. અવર ન ધંધો આદરૂં, નિશદિન તોરા ગુણ ગાઉં રે, ॥ ગીરૂઆ. ॥ ૨ ॥ ઝીલ્યા જે ગંગાજળે, તે છીલ્લર જલ નવી પેસેરે, માલતી ફુલે મોહીઆ, તે બાઉલ જઈ નવી બેસેરે. ॥ ગીરૂઆ. ॥ ૩ ॥ ઈમ અમે તુંજ ગુણ ગોઠસું, રંગે રાચ્યા ને વળી માચ્યારે, તે કીમ પર સુર આદરે, જે પરનારી વશ રાચ્યારે. ॥ ગીરૂઆ. ॥ ૪ ॥ તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારોરે, વાચક જશ કહે માહરે, તું જીવન જીવ આધારોરે. ॥ ગીરૂઆ. ॥ ૫ ॥

જશોવિજયજી કૃત.

संभवजीनस्तवन.

॥ ૧ ॥ હાંરે પ્રભુ સંભવ સ્વામી ત્રીજા શ્રી જગનાથજો, લાગીરે તુજથી દ્રઢ ધર્મની પ્રીતડીરે લોલ, હાંરે પ્રભુ સરસ સુકોમળ સુરતરૂ દીધી બાથજો, જાણ્યુંરે સે ભુખે લીધી સુખડીરે લોલ. ॥ ૨ ॥ હાંરે પ્રભુ સકળ ગુણે કરી ગીરૂઓ તુંહીજ એકજો, દીઠોરે મન મીઠો ઈઠો રાજીઓરે લોલ, હાંરે પ્રભુ તુજસુ મીલતાં સાચો મુજસું વિવેકજો, હુંતોરે ધણીઆતો થઈને ગાજીઓરે લોલ. ॥૩॥ હાંરે પ્રભુ નહિ છે મારે હવે કેહની પરવાહજો,જોતાં રે સાહી મુજ હેજે બાંહડીરે લોલ, હારે પ્રભુ તુજ પાસેથી અળગો ન રહું નાહજો, દોડીરે કુણતાવડ છાંડી છાંયડીરે લોલ. ॥ ૪॥ હાંરે પ્રભુ ભાગ્યે લહીએ તુજ સરીખાનો સંગજો, આણે આણે જમ-

વારે ફિરિફિરિ દોહીલોરે લોલ, હાંરે પ્રભુ જોતી મનોહર ચિંતામણીના નંગજો, જોતાંરે કીમ નહિ જગમાં સોહીલોરે લોલ. ॥ ૫ ॥ હાંરે પ્રભુ ઉતારો મત ચીતડાથી નીજ દાસજો, ચિંતારે ચુરંતા પ્રભુ ન કરો ગઈરે લોલ, હાંરે પ્રભુ પ્રેમ વધારણ કાંતિ તણી અરદ્દાસજો, ગણતાંરે પોતાનો સવી લેખે થઈરે લોલ. ॥ ૬ ॥ હાંરે પ્રભુ સંભવસ્વામી ॥

जयवियरायनाअर्थ.

જય=જય પામો.

વીયરાય=હેશ્રીવિતરાગ.

જગગુરૂ=હે જગત્રય ગુરૂ.

હોઉ=હોજો.

મમં=મારે.

તુહ=તમારા.

પભાવઓ=પ્રભાવથી.

ભયવં=હે ભગવંત.

ભવ=ભવ.

નિવ્વેઓ=ઉદાસપણું થાઓ.

મગ્ગાણુસારિઆ=માર્ગાણુસારીપણું.

ઈઠ્ઠ=ઇચ્છેલું

ફળ=ફળ.

સિદ્ધિ=સિદ્ધ.

લોગવિરૂદ્ધચ્ચાઓ=લોક વિરૂધનો ત્યાગ થાઓ.

ગુરૂજણપુઆ=માતા પિતાદિક સદ ગુરૂની શેવા.

પરથકરણંચ=પરોપકાર કરવો તે મારે થાઓ.

સુહગુરૂજોગો=શુદ્ધ ગુરૂનો મેળાપ થાઓ.
તવ્વયણ=તેમના વચનની.
સેવણા=સેવા થાઓ.
આભવમખંડા=જયાંસુધી મારે સંસાર છે ત્યાંસુધી અખંડ હોજો
વારિજજઈ=નિશેધ્યું છે.
જઈવિ=જોકે.
નિયાણબંધણં=નિવાણાનું બાંધવું.
વીયરાય=હે શ્રીવીતરાગ.
તુહસમયે=તમારા સિધાંતમાં.
તહવિ=તોપણ.
મમ=મારે.
હુજજ=હોજો.
સેવા=ભક્તિ.
ભવેભવે=જન્મો જન્મને વિષે.
તુમ્હચલણાણં=તમારા ચરણની સેવા.
દુ:ખખખઓ=શરીર અને મન સંબંધી દુ:ખનો ક્ષય.
કમ્મખખઓ=આઠ કરમનો નાશ.
સમાહિમરણં=સમાધી મરણ.
ચ=વળી.
બોહિલાભોઅ=બોધી બીજનો લાભ.
સંપજજઓ=થાઓ.
મહ=મારે.
એયં=એ ચાર બાબતો.
તુહનાહ=તુમ નાથ પ્રતે.
પણામ=નમસ્કાર.

કરણેણં=કરવાથી
સર્વ મંગલ=બધાં મંગળીક માંહે.
માંગલ્યં=મગળીક છે.
સર્વકલ્યાણકારણં=સર્વ કલ્યાણનું કારણ છે.
પ્રધાનંસર્વધર્માણં=સર્વ ધર્મમાં મુખ્ય છે જે.
જૈનંજયતિશાસનં=જૈનશાસન જયવંતુ વરતે છે.

अरिहंतचेइआणंनाअर्थ.

અરિહંતચેઈઆણં=અરહંતની પ્રતીમાને વાંદવાને અરથે.
કરેમિકાઉસ્સગ્ગં=હું કાઉસગ્ગ કરૂં છું.
વંદણવત્તિઆએ=વાંદવાના ફળને અર્થે.
પુઅણવત્તિઆએ=પૂજવાના ફળને અર્થે.
સક્કારવત્તિઆએ=સત્કારના ફળને અર્થે.
સમ્માણવત્તિઆએ=સન્માનના ફળને અર્થે.
બોહિલાભવત્તિઆએ=બોધી બીજના લાભના ફળને અર્થે.
નિરૂવસગ્ગવત્તિઆએ=જન્મ જરા મરણના ઉપસર્ગથી રહિત મોક્ષરૂપ સ્થાનક પામવાને અર્થે.

સદ્ધાએ=આસ્થા વડે.
મેહાએ=નિર્મળ બુદ્ધિએ.
ધીઈએ=ચીતની સ્થીરતાએ.
ધારણાએ=વિચાર પૂર્વક.
અણુપેહાએ=વાર વાર વિચાર પૂર્વક.
વઢ્ઢમાણીએ=ચઢતે ભાવે.
ઠામિકાઉસ્સગ્ગ=સ્થાનક પ્રતે કાઉસગ્ગ કરૂં છું.

अनथ्थउसासिएणंनाअर्थ.

અન્નથ્થ=બીજે ઠેકાણે.
ઉસસિએણં=ઉંચા શ્વાસ વડે.
નીસસિએણં=નીચા શ્વાસ વડે.
ખાસિએણં=ઉધરસ વડે.
છીએણં=છીંક વડે.
જંભાઈએણં=બગાસા વડે.
ઉડ્ડુએણં=ઓડકારવડે.
વાયનિસગ્ગેણં=વાયુ સંચયથી.
ભમલિએ=તમ્મર વડે.
પિત્તમુચ્છાએ=પિતના ઉછાળાથી.
સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં=અંગના સુક્ષ્મ સંચારથી.
સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં=સુક્ષ્મ ઉધરસના ગળવા વડે.
સુહુમેહિં દિઠ્ઠિસંચાલેહિં=સુક્ષ્મ દ્રષ્ટીના સંચારવડે,
એવમાઈએહિં આગારેહિં=એ પૂર્વોક્ત આગાર આદે લઈને
બીજા પણ.
અભગ્ગોઅવિરાહિઓ=અખંડિત, અવિરાદયો.
હુજ્જમેકાઉસ્સગ્ગો=મહારે કાઉસ્સગ્ગ હોજો.
જાવ=જ્યાં સુધી.
અરિહંતાણં=અરિહંતને.
ભગવંતાણં=ભગવાનને.
નમુક્કારેણં=નમસ્કાર વડે.
નપારેમિ=નપારૂં.
તાવકાયં=ત્યાં સુધી મારી કાયાને.

ઠાણેણં, મોણેણં ઝાણેણં=સ્થાનક વડે. મૌનપણે. ધ્યાને.
અપ્પાણં વોસિરામિ=પોતાની મેળે વોસીરાવું છું.

चैत्यवंदनकरवानीविधि.

પ્રથમ ત્રણ ખમાસમણા દેઈને ઈચ્છાકારેણ સંદી સહુ ભગવાન ચૈત્યવંદન કરૂ ઈચ્છં કહી ચૈત્યવંદન કહી જંકિંચિનો પાઠ કહી નમુથ્થુણં કહે. ત્યાર પછી જાવંતિ ચેઈઆઇં કહીને ખમાસમણું લેઈ જાવંત કેવિસાહુ કહીને નમોર્હત સિદ્ધાચાર્યો પાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ કહીને સ્તવન ભણે. પછી જયવીયરાય કહી અરિહંત ચેઈઆણં કહે. પછી અન્નથ્થ ઉસસ્સીએણં કહીને એક નોકારનો કાઉસગ્ગ કરે. તે પારતાં નમો અરિહંતાણં કહે ને પછી થોય કહે.

॥ थोय. ॥

॥ सीमंधरजिन थोय. ॥

સીમંધર જિનવરા ॥ સુખકર સાહેબ દેવા ॥ અરીહંત સકળની ॥ ભાવધરી કરૂશેવ ॥ સકળ આગમ પારગ ॥ ગણધર ભાખિત વાંણી ॥ જયવંતી આણા ॥ જ્ઞાન વિમળ ગુણ ખાણિ ॥ ૧ ॥ ॥

॥ आदिजिनस्तुति. ॥

આદિ જિનવર રાયા ॥ જાસ સોવન્ન કાયા ॥ મરૂદેવી માયા ॥ ધોરી લંછન પાયા ॥ જગત સ્થિતિ નિપાયા ॥ શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા ॥ કેવળ સિરિ રાયા ॥ મોક્ષ નગરે સધાયા ॥ ॥ ૧ ॥ ॥

॥ अथ आपस्वभावनी सजाय. ॥

આપ સ્વભાવમાંરે અબધુ સદા મગનમાં રહેના ॥ જગત જીવ હે કરમાધીના ॥ અચરીજ કછુંઅ ન લીના ॥ આ૦ ॥ ૧ ॥ તુમ નહી કેરા કોઈ નહી તેરા ॥ કયા કરે મેરા મેરા ॥ તેરા હે સો તેરી પાસે ॥ અવર સબે અનેરા ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥ વપુ વિનાસી તુ અવિનાસી ॥ અબ હે ઈનકુ વીલાસી ॥ વપું સંઘ જબ દુર નિકાસી ॥ તબ તુમ શિવકા વાસી ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥ રાગને રીસા દોય ખવીસા ॥ એ તુમ દુઃખકા દીસા ॥ જબ તુમ ઉનકું દુર કરીસા ॥ તબ તુમ જગકા ઈસા ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ પરકી આસા સદા નિરાસા ॥ એ હે જગ જન પાસા ॥ તે કાટનકું કરો અભ્યાસા ॥ લહો સદા સુખવાસા ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥ કબહીંક કાજી કબહીંક પાજી ॥ કબહીંક હુઆ અપ ભ્રાજી ॥ કબહીંક જગમાં કીરતિ ગાજી ॥ સબ પુદગલકી બાજી ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ સુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતા ધારી ॥ જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી ॥ કરમ કલંકકું દુર નિવારી ॥ જીવ વરે શિવ નારી ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥ ॥

॥ ॥ ઈતિ સઝાય ॥ ॥

॥ अथ सेहेजानंदीनी सजाय. ॥

॥ બીજી અસરણ ભાવના ॥ ॥ એ દેશી. ॥

॥ સેહેજાનંદીરે આતમા ॥ સુતો કાંઈ નિચંતરે ॥ મોહતણા રણીઆ ભમે ॥ જાગ જાગ મતિ વંતરે ॥ લુટે જગતના જંતરે ॥ નાંખી વાંક અત્યંતરે ॥ નરકા વાસ ઠવંતરે કોઈ વીરલા ઉગરંતરે ॥ સેહે૦ ॥ ૧ ॥ રાગ દ્વેશ પરણતી

ભજો ॥ માયા કપટ કરાયરે ॥ કાસ કુસમ પરે જીવડો ॥ ફોગટ જનમ ગમાયરે ॥ માથે ભય જમ રાયરે ॥ શો મન ગરવ ધરાયરે ॥ સહુ એક મારગ જાયરે ॥ કોણ જગ અમર કહાયરે ॥ સેહે૦ ૨ ॥ રાવણ સરિખારેરાજવી ॥ નાગા ચાલ્યા વીણ ધાગરે ॥ દસ માથા રણ રડવડયા ॥ ચાંચ દીએ સીર કાગરે ॥ દેવ ગયા સવી ભાગરે ॥ન રહ્યો માનનો છાગરે ॥ હરી હાથે હરી નાગરે જોજો ભાઈઓના રાગરે ॥ સે૦ ॥ ૩ ॥ કોઈ ચાલ્યા કોઈ ચાલશે ॥ કેતા ચાલણ હારરે ॥ મારગ વહેતોરે નીત પ્રતે ॥ જોતાં લગ્ન હજારરે ॥ દેશ વીદેશ સધારરે ॥ તે નર એણે સંસારરે ॥ જાતાં જમ દરબારરે ॥ ન જુવે વાર કુવારરે ॥ સે૦ ॥ ૪ ॥ નારાયણ પુરી દ્વારીકા ॥ બળતી મેલી નિરાશરે ॥ રોતા રણમાં તે એકલાં ॥ નાઠા દેવ આકાશરે ॥ કીહાં તરૂ છાયા આવાસરે ॥ જલ જલ કરી ગયો સાસરે ॥ બલભદ્ર સરોવર પાસરે ॥ સુણી પાંડવ શીવ વાસરે ॥ સે૦ ॥ ૫ ॥ રાજી ગાજીને બોલતા ॥ કરતા હુકમ હેરાનરે ॥ પોઢયા અગનીમાં એકલા ॥ કાયા રાખ સમાનરે ॥ બ્રમદત્ત નરક પ્રયાંણરે ॥ એ રિદ્ધ અથિર નીદાનરે ॥ જેવું પીપલ પાનરે ॥ માંધરો જુઠ ગુમાનરે ॥ સે૦ ॥ ૬ ॥ વાલેસર વીના એક ઘડી ॥ નવી સેહેતું લગારરે ॥ તે વીના જનમારો વહી ગયો ॥ નહી કાગલ સમાચારરે ॥ નહી કોઈ કોઈનો સંસારરે. ॥ સ્વારથીયો પરીવારરે ॥ માતા મરૂદેવી સારરે ॥ પોહોતાં મોક્ષ મોઝારરે ॥ સે૦ ॥ ૭ ॥ માત પીતા સુત બાંધવા ॥ અધીકો રાગ વીચારરે ॥ નારી સારીરે ચિત્રમાં ॥ વંછે વીષય ગમારરે ॥ જુઓ સુરી કાંતા જે નારરે ॥ વીખ દેતી ભરતારરે ॥ નૃપ જીન

ધર્મ આધારરે ॥ સજ્જન નેહ નીવારશે ॥ સ૦॥ ૮॥ હુસી હુસી દેતારે તાળીઓ ॥ સજ્યા કુસમની સારરે ॥ તે નર અંતે માટી થયા ॥ લોક ચણે ઘરબારરે ॥ ઘડતા પાત્ર કુંભારરે ॥ એહવું જાણી સંસારરે ॥ છોડયો વીષય વીકારરે ॥ ધન તેહનો અવતારરે ॥ સે૦ ॥ ૯ ॥ થાવચ્ચાસુત શીવ વર્યો ॥ વલી એલાચી કુંમારરે ॥ ધીગ ધીગ વીખીયારે જીવને ॥ લઈ વૈરાગ્ય રસાલરે ॥ મેહેલી મોહ જંજાલરે ॥ઘર રમે કેવલબાલરે ॥ ધન કરકંડું ભુપાલરે ॥ સે ૦ ॥ ૧૦ ॥ શ્રી શુભવીજય સુગુરૂ લહી ॥ ધર્મરયણ ધરો છેકરે ॥ વીર વચન રસ સેલડી ચાખો ચતુર વિવેકરે ॥ ન ગમે તે નર ભેકરે ॥ ધરતા ધર્મની ટેકરે ॥ ભવજલ તરીયા અનેકરે ॥ સે ૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ अर्थ रात्री भोजननी ॥

પુન્ય સંજોગે નરભવ લાધ્યો ॥ સાધો આતમ કાજ ॥ વિખીઆ રસ જાણો વીખ સરીખો ॥ એમ ભાખે જિન રાજરે પ્રાણી ॥ ૧ ॥ રાત્રી ભોજન વારો ॥ આગમ વાણી સાચી જાણી ॥ સમકીત ગુણ સહી નાંણીરે પ્રાણી ॥ ॥ આંકણી ॥ ॥ અભક્ષ બાવી સમે રયણી ભોજન ॥ દોખ કહ્યા પરધાન ॥ તેણે કારણ રાતે મત જમજો ॥ જો હુવે હુઈડે સાનરે ॥ પ્રા૦॥ ૨ ॥ દાન સ્નાન આયુધને ભોજન ॥ એટલાં રાતે ન કીજે ॥ એ કરવાં સુરજની સાખે ॥ નીતિ વચન સમઝીજેરે ॥ પ્રા૦॥ ૩ ॥ ઉત્તમ પશુ પંખી પણ રાતે ॥ ટાલે ભોજન ટાણો ॥ તુમ તો માનવી નામ ધરાવો ॥ કેમ સંતોષ ન આણોરે ॥ પ્રા૦॥ ૪ ॥ માંખી જુકી

ડી કોલીઆવડો ॥ ભોજનમે જો આવે ॥ કોઢ જલોદર વમન વીકીલતા ॥ એવા રોગ ઊપાવેરે ॥ પ્રા૦॥ ૫ ॥ છન્નું ભવ જીવ હત્યા કરતાં ॥ પાતીક જેહ ઉપાયો ॥ એક તલાવ ફોડતાં તેટલો ॥ દોખણ સુગુરૂ બતાયોરે ॥ પ્રા૦॥ ૬ ॥ એકલોતર ભવ સર ફોડયા સમ ॥ એક દવ દેતાં પાપ ॥ અઠલોતર ભવ દવ દિધા જેમ ॥ એક કુવણજ સંતાપરે ॥ પ્રા૦॥ ૭ ॥ એકસોને ચુંમાલીસ ભવ લગે ॥ કુવણજના જે દોખ ॥ કુડો એક કલંક દિયંતા ॥ તેવો પાપનો પોખરે ॥ પ્રા૦॥ ૮ ॥ એકસો એકાવન ભવ લગે દીધાં ॥ કુડાં કલંક અપાર ॥ એકવાર સિલ ખંડયા જેવો ॥ અનરથનો વિસ્તારરે ॥ પ્રા૦॥ ૯ ॥ એકસો નવાણું ભવ લગે ખંડયાં ॥ સિલ વીખય સંબંધ ॥ એક રાત્રી ભોજને તેહવો ॥ કર્મનિકાચિત બંધરે ॥ પ્રા૦॥ ૧૦ ॥ રાત્રી ભોજન દોષ ઘણાછે ॥ શો કહી એ વીસ્તાર ॥ કેવલી કેહેતાં પાર ન પાવે ॥ પુરવ કોડીમજારરે ॥ પ્રા૦॥ ૧૧ ॥ રાત્રે નિત ચોવીહાર કરીને ॥ શુભ પરિણાંમ ધરીજે ॥ માસમાસે પાસખમણનો ॥ લાભ એણી પરે લીજેરે ॥ પ્રા૦॥ ૧૨ ॥ મુનિ વસતાની એ સીખામણ ॥ જે પાલે નરનારી ॥ સુરનર સુખ વીલસીને હોવે ॥ મોક્ષ તણા અધિકારીરે ॥ પ્રા૦॥ ૧૩ ॥

अथ निंघावारक सजाय.

નિંધા મ કરજો કોઈની પારકીરે ॥ નિંધાનાં બોલ્યાં મહા પાપરે ॥ વયર વિરોધ વાધે ઘણોરે ॥ નિંધા કરતાં ન ગણે માય બાપરે ॥ નિં૦॥ ૧ ॥ દુરબલંતી કાં દેખો તુમ્હેરે ॥ પગમાં બલતી દેખો સહુ કોયરે ॥ પરના મલમાં ધોયાં

લુગડાંરે ॥ કહો કેમ ઉજળાં થાયરે ॥ નિ૦॥ ૨ ॥ આપ સં ભાલો સહુકો આપણોરે ॥ નિંધાની મુકો પરિ ટેવરે ॥થોડે ઘણે અવગુણે સહુ ભરયારે ॥ કેહુનાં નલીયાં ચુએ કેહેનાં નેવરે ॥ નિ૦॥ ૩ ॥ નિંધા કરે તે થાએ નારકીજી ॥ તપ જપ કીધો સહું જાયરે ॥ નિંધા કરો તો કરજો આપણીરે ॥ જેમ છુટકબારો થાયરે ॥ નિ૦॥ ૪ ॥ ગુણ ગ્રહુજો સહુકો તણોરે ॥ જેહમાં દેખો એક વિચારરે ॥ ક્રશ્ન પરી સુખ પામશોરે ॥ સમય સુંદર સુખકારરે ॥ નિ૦॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥ ૧૪ ॥

॥ अथ ॥ श्री रीषभदेवजीनुं स्तवन ॥

॥ કર્મ પરિક્ષા કારણે કુંવર ચાલ્યારે ॥ એ દેશી. ॥

॥ રીષભ જીણેસર પ્રીતમ માહારોરે ॥ ઓર ન ચાહુરે કંત ॥ રીઝયો સાહિબ સંગ ન પરિહરેરે ॥ ભાંગે સાદિ અનંત ॥ રી ૦॥ ૧ ॥ પ્રીત સગાઈરે જગમાં સહુ કરેરે ॥ પ્રીત સગાઈ ન કોય ॥ પ્રીત સગાઈરે નિરૂપાધિક કહી ॥ સોપાધીક ધન ખોય ॥ રી ૦॥ ૨ ॥ કોઈ કંત કારણ કાષ્ટ ભક્ષણ કરેરે ॥ મળશું કંતને ધ્યાય ॥ એ મેલો નવિ કહિએ સંભવેરે ॥ મેલો ઠાંમ ન ઠાય ॥ રી ૦॥૩॥ કોઈ પતિરંજન અતિઘણો તપ કરેરે ॥ પતિરંજન તન તાપ ॥ એ પતિરંજન મેં નવી ચિત ધરૂરે ॥ રંજન ધાતુ મેલાપ ॥ રી૦॥ ૪ ॥ કોઈ કહે લીલારે લલખ અલખ તણીરે ॥ લખ પુરે મન આશ ॥ દોષ રહીતને લીલા નવી ઘટેરે ॥ લીલા દોષ વિલાસ ॥ રી ૦॥ ૫ ॥ ચિત્ત પ્રસન્નરે પુજન ફલ કહયુરે॥ પુજા અખંડિત એહુ ॥કપટ રહિત થઈ આતમ અરપણોરે ॥ આનંદ ધન પદ એહુ ॥ રી ૦॥ ૬ ॥ ઈતિ ॥

॥ अथ ॥ श्री अजीतनाथजीनुं स्तवन ॥

॥ અનંતજીન આપજોરે ॥ એ દેશી ॥

॥ જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદારે ॥ તુજ અનંત અપાર ॥ તે સાંભળતાં ઊપનીરે ॥ રૂચિ તેણે પાર ઊતાર ॥ ૧ ॥ અજીત જીન તારજોરે ॥ તારજો દીન દયાલ ॥ અજીત ૦॥ આંકણી ॥ જે જે કારણ જેહનારે ॥ સામગ્રી સંજોગ ॥ મલતાં કારજ નીપજેરે ॥ કર્તા તણય પ્રયોગ ॥ અ ૦॥ ૨ ॥ કાર્યે સિદ્ધ કર્ત્તા વસૂરે ॥ લહી કારણ સંયોગ ॥ નિજ પદ કારક પ્રભુ મલ્યારે ॥ હોય નિમિત્ત અભોગ ॥ અ૦ ॥૩ ॥ અજકુલ ગતિ કેસરી લહેરે ॥ નિજ પદ સિંહ નિહાલ ॥ તેમ પ્રભુ ભકતે ભવિ લહેરે ॥ આતમ શક્તિ સંભાલ ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥ કારણ પદ કર્ત્તા પણેરે ॥ કરી આરોપ અભેદ ॥ નિજ પદ અર્થી પ્રભુ થકીરે ॥ કરે અનેક ઊમેદ ॥ અ ૦॥ ૫ ॥ એવા પરમાતમ પ્રભુરે ॥ પરમાનંદ સ્વરૂપ ॥ સ્યાદ વાદ સત્તા રસીરે ॥ અમલ અખંડ અનૂપ ॥અ૦॥૬ આરોપીત સૂખ ભ્રમ ટલ્યોરે ॥ ભાસ્યો અવ્યાબાધ ॥ સમર્યો અભિલાખી પણોરે ॥ કર્ત્તા સાધનસાધ્ય ॥અ ૦॥ ૭ ગ્રાહકતા સ્વામીત્વતારે ॥ વ્યાપક ભોકતા ભાવ ॥ કારણતાં કારજ દશારે ॥ સકલ ગ્રહ્યા નિજ ભાવ ॥ અ ૦॥ ૮ ॥ શ્રધ્ધા ભાસન રમણતારે ॥ દાનાદિક પરિણામ ॥ સકલ થયા સતા રસીરે ॥ જીનવર દર્શન પાંમી ॥ અ ૦॥ ૯ ॥ તેણે નિર્યામક માહણોરે ॥ વૈધ ગોપ આધાર ॥ દેવચંદ્ર સુખ સાગરૂરે ॥ ભાવ ધર્મ દાતાર ॥ અ ૦॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

॥ अथ श्री संभवनाथजीनुं स्तवन ॥

॥ સાહિબસાંભલોરે ॥ સંભવ અરજ અમારી ॥ ભ-

વોભવ હું ભમ્યોરે ॥ ન લહિ સેવા તુમારી ॥ નરય નિગો-
દમાંરે તિહાં હું બહુ ભવ ભમીઓ ॥ તુમ વિના દુખ સ-
હયાંરે ॥ અહનિસ ક્રોધે ધમ ધમિયો ॥ સા ૦॥૧॥ ઇંદ્રિય
વસ પડયોરે ॥ પાલ્યાં વ્રત નવિ સૂસે ॥ ત્રસપણ નવિ ગ-
ણ્યારે ॥ હણીયા થાવર હુંસે ॥ વ્રત ચિત્ત નવી ધરયાં-
રે ॥ બીજું સાચું ન બોલ્યુ ॥ પાપની ગોઠડીરે ॥ તિહાં
મેં હઇડલું ખોલ્યું ॥ સા ૦॥ ૨ ॥ ચોરી મેં કરીરે ॥ ચ-
ઊ વિહ અદત્ત ન ટાલ્યું ॥ શ્રી જીન આંણશુંરે ॥ મેં ન-
વી સંજમ પાલ્યું ॥ મધુકર તણી પરેરે ॥ સૂધ ન આહાર
ગવેખ્યો ॥ રસના લાલચેરે ॥ નીરસ પીંડ ઊવેખ્યો ॥ સા૦॥
૩ ॥ નર ભવ દોહિલોરે ॥ પાંમી મોહ વસ પડિયો ॥ પર-
સ્ત્રી દેખીનેરે ॥ મુઝ મન તિહાં જઈ અડિઓ ॥ કાંમ ન
કો સરયાંરે ॥ પાપે પીંડ મેં ભરીઓ ॥ સૂધ બુધ નવિ ર-
હિરે ॥ તેણે નવિ આતમ તરીયો ॥ સા ૦॥ ૪ ॥ લક્ષ્મીની
લાલચેરે ॥ મેં બહુ દીનતા દાખી ॥ તોપણ નવી મલીરે ॥
મલી તો નવી રહી રાખી ॥ જે જન અભિલખેરે ॥ તેતો
તેહથી નાસેં ॥ ત્રણ સમ જે ગણેરે ॥ તેહને નિત રહે પા-
સે ॥ સા ૦॥ ૫ ॥ ધન ધન તે નરારે ॥ એહનો મોહ વિ-
છોડી ॥ વિષય નિવારીનેરે ॥ જેહને ધર્મમાં જોડી ॥ અભ-
ક્ષ તે મેં ભખ્યારે ॥ રાત્રી ભોજન કિધાં ॥વ્રત છ નવિ પા-
ળીયાંરે ॥ જેહવાં મુળથી લીધાં ॥ સા ૦॥ ૬ ॥ અનં-
ત ભવ હું ભમ્યોરે ॥ ભમતાં સાહિબ મલિયો ॥ તુમ વિ-
ના કોણ દિયેરે ॥ બોધ રયણ મુજ બળીયો ॥ સંભવ
આપજોરે ॥ ચરણ કમલ તુમ સેવા ॥ નય એમ વિનવેરે ॥
સુણજો દેવાધી દેવા ॥ સા ૦॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

॥ अथ श्री शंखेश्वरजीनुं स्तवन ॥

॥ અંતરજામી સુણ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ તુમારો ॥ સાંભળીને આવ્યો હું તીરેં, જનમ મરણ દુખ વારો ॥ ૧ ॥ સેવક અરજ કરે છે રાજ, અમને શીવસુખ આપો ॥ એ આંકણી ॥ સહુકોનાં મન વંછીત પુરો, ચિંતા સહુની ચુરો ॥ એહવું બિરૂદ છે રાજ તુમારૂં, કેમ રાખોછો દુરેં ॥ સે૦ ૨ ॥ સેવકને વલવલતો દેખી. મનમાં મહેર ન ધરશો ॥ કરૂણાસાગર કેમ કેહેવાશો, જો ઊપગાર ન કરશો ॥ સે૦ ॥ ૩ ॥ લટપટનુ હવે કામ નહીં છે, પ્રત્યક્ષ દરિસણ દીજેં ॥ ધુંઆડે ધીજું નહી સાહિબ, પેટ પડયાં પતીજેં ॥ સે૦ ॥ ૪ ॥ શ્રી શંખેશ્વર મંડણ સાહિબ, વિનતડી અવધારો ॥ કહે જિન હર્ષ મયા કર મુજને, ભવસાયરથી તારો ॥ સે૦ ॥ ૫ ॥ ઈતિ૦ ॥

॥ अथ श्री दीवाळीनुं स्तवन ॥

॥ વાલ્હાજીની વાટડી અમે જોતાં રે ॥ એ દેશી ॥

॥ જય જિનવર જગ હિતકારી રે ॥ કરે સેવા સુર અવતારી રે ॥ ગૌતમ પમુહા ગણધારી ॥ ૧ ॥ સનેહિ વીરજી જયકારી રે ॥ અંતરંગ રિપુને ત્રાસે રે ॥ તપ કોપાટોપેં વાસે રે ॥ લહયું કેવલ નાણ ઊલ્લાસેં ॥ ૨ ॥ સ૦ ॥ કરિલંકે વાદ વદાય રે ॥ પણ જીનસાથેં ન ઘટાય રે ॥ તેણેહરીલંછન પ્રભુ પાય ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ સવિ સુરવહુ થેઈ થેઈ કારા રે ॥ જલપંકજની પેરે ન્યારા રે ॥ તજી તૃષ્ણા ભોગવિકારા ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુદેશના અમૃત ધારા રે ॥ જીનધર્મે વિષે રથકારા રે ॥ જેણે તાર્યા મેઘ કુમારા ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ ગૌતમને કેવલ આલી રે ॥ વર્યા સ્વાંતિયેં શિવ વરમાલી રે ॥ કરે ઊ-

ત્તમ લોક દીવાલી ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ અંતરંગ અલચ્છ નિવારી રે ॥ શુભ સજઝનને ઊપગારી રે ॥ કહે વિર વિભુ હિત-કારી ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ ઈતિ ॥

॥अथ वर्द्धमान स्वामीजीनुं स्तवन॥

રાગ ધન્યાશ્રી ॥ ગીરૂઆ રે ગુણ તુમ તણા ॥ શ્રી વર્દ્ધમાન જિન રાયારે ॥ સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે ॥ માહરી નિર્મલ થાયે કાયા રે ॥ ગી૦ ॥ ૧ ॥તુમ ગુણ ગણ ગંગાજલે ॥ હું ઝીલી નિર્મલ થાઊં રે ॥ અવર ન ધંધો આદરૂ ॥ નિ-શ દિન તોરા ગુણ ગાઊં રે ॥ ગી૦ ॥ ૨ ॥ ઝીલ્યા જે ગંગા જલેં ॥ તે છીલ્લરજલ નવિપેસે રે ॥ જે માલતી ફુલે મોહીઆ ॥ તે વાવલ જઈ નવિ વેસે રે ॥ ગી૦ ॥ ૩ ॥ એમ અમે તુમ ગુણ ગોતશું ॥ રંગે રચાને વળી મચા રે ॥ તે કેમપર સૂર આદરૂ ॥ જે પરનારી વશ રચ્યા રે ॥ ગીસ ॥ ૪ ॥ તું ગતિ તું મતિ આશરો ॥ તું આલંબન મુજ પ્યારો રે ॥ વાચક જસ કહે માહરે ॥ તું જીવન જીવ આધારો ર ॥ ૫ ॥ ગી૦ ॥ ઈતિ ॥

॥ अथ पच्चरवाण. ॥

અથ ચોવિહારા અપવાસના પચ્ચખાણ.

દિવસ ચરિમં પચખાઈ ચઉવીહં પીઆહારં અસણં પાણં ખાઈમં સા૦મં અન્નથણાભોગેણં સાહસાગારેણં મહતરાગા-રેણં સવસમાહિવતિયાગારેણં વોસિરે.

અથ તિથિહારા અપવાસના પચખાણ.

દિવસચરિમં પચખાઈતિવિહં પીઆહરં આસણં ખાઈ-મં સાઈમં અન્નથણાભોગેણં સહસાગારેણં મહતરાગારેણંસ-વસમાહિવતિયાગારેણં વોસિરે.

સમાપ્ત.